

51. Òun (oba) si wí pé: Kini ọ̀rọ̀ yín tí jẹ́ tí ẹ́ fí fẹ́ kí Yuusufu ẹ̀ nhàkan tí ọ̀kàn-an rẹ̀ kò ní fẹ́ ẹ́ si? Wón si wí pé: Mímọ̀ ní fún Allaahu, àwà kò mọ̀ iwà búburú kan pẹ̀lúu rẹ̀. Ìyàwó ọ̀lọ̀lá-abiyi náà wí pé: Nísisiyí ọ̀títọ̀ tí fọ́jú hàn. Èmi ni mo pè é fúnraà mi, àti pé dájúdájú òun wà nínú un àwọn olódodo.

52. (Yuusufu wí pé) iyeń rí bẹ̀ẹ̀ (nípaa ibeèrè tí mo bèèrè) kí òun (ọ̀kọ̀ rẹ̀) le mò pé èmi kò ẹ̀ jàmbá fún un lẹ́yìn-in rẹ̀, àti pé dájúdájú Allaahu kò sì ní fí ẹ̀tẹ̀ àwọn oní-jàmbá mọ̀nà.

53. Àti pé èmi kò fọ̀ ara mi mò. Dájúdájú èmi máá n pa ènìyàn láṣẹ̀ pé kí ó hu iwà ibi àyàfí ẹ̀ni tí Olúwaa mi bá ẹ̀ ǎǎnú un rẹ̀, dájúdájú Olúwaa mi ni Aláforíjì jùlọ̀, Aláǎnú jùlọ̀.

54. Oba náà sì wí pé: Ẹ̀ mú u wá fún mi, èmi yóò fáǎ mọ̀ra. Nígba tí ó bá a sọ̀rọ̀, ó wí pé: Lóní yìí, dájúdájú iwọ̀ di ẹ̀ni tí a yàn sí ipò, ní ẹ̀ni afọ̀kàntán.

55. Òun (Yuusufu) wí pé: Fí mi ẹ̀ ǎlámọ̀jútó àwọn ǎàyẹ̀ ikónńkan pamọ̀ sí lórí ilẹ̀, dájúdájú èmi jẹ́ olùṣọ̀ gidi àti oluní-ìmọ̀ tààrà (nípaa wọn).

56. Báyeń sì ni A ẹ̀ fún Yuusufu ní ipò (ọ̀lá) lórí ilẹ̀ náà, ó sì ni agbára níbikíbi tí ó bá fẹ́ níbẹ̀. Àwà n mú ǎǎnú wa bá ẹ̀ni tí A bá fẹ́, A kì yóò jẹ́ kí ẹ̀san àwọn olùṣerere ẹ̀gbẹ̀.

57. Ẹ̀san tí ọ̀run lóore jùlọ̀ fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀, tí wọn sì n páyàa (Rẹ̀).

58. Àwọn arákúnrin Yuusufu dé, wọn sì wólé lẹ̀ bá a, òun sì dá wọn mò, ṣùgbọ̀n àwọn kò mò ọ̀.

59. Nígba tí ó wọn oúnjẹ wọn fún wọn, ó wí pé: Ẹ̀ mú arákúnrin yín tí í ẹ̀ ọ̀mọ̀ babaa yín wá. Ẹ̀yin kò rí i pé mo wọn ọ̀ṣùwọ̀n-ọ̀n yín pé, mò sì dára ní ẹ̀ni tí (àlẹ̀jẹ̀) n dé sí ọ̀dọ̀ rẹ̀.

قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْتَنِّي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۖ
 قُلْ حَشَىٰ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۖ قَالَتْ
 أَمَرْتُ الْعَزِيزَ الْأَنْثَىٰ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ
 عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۖ إِنَّ
 النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَتُونِي بِهِ
 أَتَسَخِّلُصَهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
 لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ
 الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا
 لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۖ
 نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا جُرْ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ
 فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾
 وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتَتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِّنْ
 أَيْكُمُ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ
 الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾